

ЯК ПРОГРАТИ ВІЙНУ РОСІЙСЬКИМ ФАШИСТАМ?

В цьому тексті ви прочитаєте як послідовно і швидко програти війну Росії. Для цього заглянемо в недавнє минуле, оцінимо теперішній момент і розглянемо найближче майбутнє.

Цей огляд займе рівно 7 пунктів.

1. Росія вторглась 8,5 років тому.

Останні роки війна повністю зійшла з суспільних радарів, залишаючись в фокусі уваги вузького кола ветеранів та волонтерів.

В повномасштабне вторгнення не вірив Президент: «просто перестать стрелять и посмотреть в глаза путину». Не вірили західні уряди продовжуючи торгівлю навіть в оборонній сфері. Не вірила більшість всередині країни.

Я пам'ятаю як на ветеранів, які повторювали, що росія незабаром повернеться з великим терором, дивились як на міських божевільних. Нічого не казали, але було видно, що співчували. В перші дні війни ветерани не вийшли з плакатами «Ми вас 8 років попереджали!», натомість тихо зібрались у військкомати.

Але факт є факт – ветерани попереджали, ніхто не вірив.

2. Народ не був попереджений офіційними особами.

Ми всі розуміємо, що важливо було не піднімати панік. Однак хтось з офіційних осіб повинен був, за кілька днів до початку війни, сказати принаймні щось розмите, на кшталт «Ми будемо робити все можливе, щоб гарантувати вашу безпеку. Однак якщо у вас є малолітні діти та літні батьки – краще відвезіть їх подалі. Ми впевнені, що ситуацію вдасться стабілізувати, однак найближчим часом здійснюйте заходи з безпеки своєї сім'ї на власний розсуд і відповідальність».

Зараз не час і не місце піднімати питання відповідальності керівників країни. Але факт залишається фактом – всі ці жінки, старі і діти вбиті російськими солдатами, не були навіть натяком попереджені своїм урядом про масштаб небезпеки.

3. Захід не мав плану Б для України.

На нещодавніх зустрічах з сенаторами в Вашингтоні я говорила їм непопулярну зараз річ, але це було саме так: «We felt betrayed». Перші місяці ми почувались зрадженними. Нам дали трохи тактичної зброї проти тисяч танків і літаків, нам дали 3 дні на те що ми впадемо. На те, що вся Україна перетвориться в суцільну катівню і братські могили.

Побачивши що ми встояли, під тиском своїх виборців, західним політикам довелося приймати рішення про підтримку. Рішення максимально гальмувались російськими лобістами через спеціальні ПІСО: «В Україні корупція, все вкрадуть, нічого не доїде на фронт, вони не вміють цим користуватись, вони не зможуть це обслуговувати, вони все одно програють, треба думати про свої економіки, інфляція, енергетична криза, українці самі винні, бо не хочуть домовлятись... Тільки не давайте Україні зброю!»

Зі скрипом повільної бюрократії, під тиском виборців, що онайн спостерігали масові вбивства, на кінець весни процес все ж почався.

Але і зараз надісланої зброї критично недостатньо.

Кожен день відсутності зброї коштує нам сотні мертвих і скалічених людей. Але Німеччина досі не може дати танки, США не надає ППО та літаки, з деяких країн вимолюємо боеприпаси.

На початку війни нас залишили взагалі наодинці з ядерними божевільними. Хоча в західного світу, як і в українського суспільства було 8 років на підготовку. 8 років, які агресор активно готував.

Я не зустрічала ні українських, ні західних політиків, які б відчували власну відповідальність за те, що сталося.

4. Півтора мільйона русні і ядерна безтурботність.

З попередніх пунктів висновок наступний – ніхто з перших осіб вашої країни вас чітко не попередить, ніхто не займатиметься вашою підготовкою. Ніхто зі світових політиків не візьме на себе відповідальність за те, що не дали вчасно росії по зубам.

В цих питаннях вірте лише собі, своїм близьким, і ветеранам, які били в набат 8 років.

До вас не вийде президент і не скаже: «Шановні українці, до нас заїжджає незабаром ще до мільйона русні. Готуйтесь, тому що йде важка зима і велика війна. Ми встоїмо, але чесно попереджаю, що все найважче лише починається, тому зробіть ось ці конкретні кроки».

Ми не чуємо також і від заходу щось на кшталт «З огляду на вражаючу небезпеку, в цій ситуації ми блискавично ухвалили рішення передати всі пріоритетні види озброєння для України в рекордні терміни. Ми повністю ізолюємо росію (не так як зараз): жодного бізнесу, жодних активів».

Що ми чуємо натомість – всі знають: переможні нарративи та погрози без конкретики: «Те, що вони проводять

мобілізацію, значить, в них все погано. Якщо вони продовжать, наслідки будуть жахливі.» Про жахливі наслідки для Росії ми чуємо з 2014.

5. Ми входимо в етап битв між мільйонними арміями.

Можна скільки завгодно ніжити себе думками різнобарвних експертів про те, що «росія мобілізується у відчай і за кілька тижнів програє. Мобілізація небоездатного гарматного м'яса в корумпованій системі заздалегідь провальна. В них не вистачить фахівців, зброї та логістики. Почнуться бунти, росія посиплеться зсередини.»

Люди чують те, що хочуть чути.

Але перше правило будь якої війни звучить так – програє той, хто недооцінює ворога.

Мобілізація означає зовсім новий етап війни, з етапу де жертви йшли на десятки тисяч ми переходимо в етап де загинуть сотні тисяч.

Російський мобілізаційний потенціал до 25 мільйонів. При тому, що Україна вже мобілізувала більшість свого кращого ресурсу, армія втомлена важкими битвами і втратами. А ворог дасть свіжий ресурс. І навіть якщо боєздатним виявиться лише кожен п'ятий – з одного мільйону це +200 тисяч до тих 250 що вже задіяні в Україні. На великих числах створюється ефект, коли кількість переходить в якість. Навіть коли мова йде про російську армію.

Справді, більшість з них готові воювати лише з дивану, коли війна йде фоновим телешоу. Але низький рівень мотивації воювати за Путіна компенсується банальним бажанням вижити. Всі хто захотять вижити стануть гарними воїнами. І будуть результативно вбивати нас.

Дотепер млявий волонтерський рух набере масштабних обертів, адже війна торкнеться майже кожної сім'ї. Будуть передавати все – від теплої одягу до дронів. Так у війну буде втягнуті всі, і відповідно ресурс країни з населенням в 146 мільйонів. Так з шизофренічних пропагандистських шоу, з телевізора, війна перетекла в кожну ізбу. Так війна стане для росіян народною.

6. Готуйтеся або вмирайте. Вже за місяць гігантська хвиля орди хлине в Україну.

Ви не вірили що почнеться велика війна, бо вас офіційно про це не попередили? І ви не готуетесь, почувши про те що в росії відбувається масштабна мобілізація?

Якщо ви досі чекаєте на якийсь знак – то ось він. Готуйтеся. Це екзистенційна війна, тобто або ми або вони. Неважливо якою мовою ви говорите, який у вас рівень освіти, доходів і де ви живете. Вас кинуть в підвал і забють палками до смерті. Просто тому що ви українець.

Купіть зброю, рацію, дрон і аптечку, екіпірування. На-

вчіться всім користуватись. Гугліть, людство воює всю свою історію. Організуйте тренування з сусідами, родичами і колегами. Коли прийде час воювати часу тренувати вас вже не буде. Читайте і дивіться ролики про військову тактику. Вмійте окопуватись. Майте запас їжі і води.

Ті, що зараз лежать в братських могилах вигравали для нас час, щоб ми встигли озброїтись. Ті що завтра підуть на смерть – йдуть щоб виграти для свого народу час, щоб ми встигли підготуватись. Підготуватись щоб вижити.

Ви не побачите тих, що виграють нам час в безкінечних ефірах, де диванні експерти заспокійливим голосом арестовичів заколисують нашу виснажену психіку.

Але саме ті, хто виграють час на фронті відчувають відповідальність за ваше життя.

Вони, а не політичні чиновники цього світу. Жоден президент не понесе відповідальність за вашу смерть.

7. Отже як все таки правильно програти війну?

Я була однією з тих, хто 8 років повторював мантру, що незабаром Росія прийде з великою війною.

Не вірте таким як я, ми просто псуємо всім гарний настрій і розводимо паніку.

Правильний спосіб – вірити в заспокійливу аналітику безкінечних експертів, дивитись приємні смішні меми про недоумкувате гарматне м'ясо ворога. Живіть як і раніше, пасивно чекайте, що скоро все налагодиться. ЗСУ все вирішить, а ви не в армії тому ви нічого не можете зробити. Слідуйте порадам з телевізора. Якщо там не говорять про тотальний піздець – значить немає жодного приводу. На горі видніше.

Не тренуйтеся. Не організуйте людей для підготовки до спротиву і партизанської боротьби. Не купляйте спорядження. Не скидайтесь на дрони та рації для армії.

Не беріть на себе відповідальність. Станьте ідеальною жертвою. Безкінечно скрольте стрічку новин і читайте приємні промови політиків, в очікуванні швидкої перемоги.

Вірте, що росія слабка і скоро рухне. Вірте, що 1,5 мільйона армія нічого не вирішить, а ядерних ударів не буде. Вірте, що вас все це не торкнеться.

Марія БЕРЛІНСЬКА

Опубліковано на сторінці авторки у Фейсбуці

Про авторку: Марія Берлінська – український військовий та громадський діяч, що на волонтерських засадах створила у листопаді 2014-го «Центр підтримки аеророзвідки», що займається освітньою та матеріально-технічною допомогою здійснення українськими військовиками, аеророзвідки під час Російсько-Української війни.

25 вересня 2022 року

ПЕРЕДПЛАТА НА ЖУРНАЛ «УНІВЕРСУМ» (ПЕРШЕ ПІВРІЧЧЯ 2023 РОКУ)

Щоб регулярно отримувати журнал «Універсум», слід переказати через будь-який банк чи надіслати поштовим переказом 240 гривень на поточний рахунок IBAN UA08325268000000002600744144 в ПАТ АКБ «Львів», МФО 325268, ЄДПРОУ 19326603
Одержувач: ТзОВ «Універсум».

Не забудьте надіслати на адресу редакції («Універсум», п/с 2994, Львів—17, 79017) копію квитанції поштового переказу чи платіжного доручення, чітко вказавши при цьому свою адресу.

«Універсум» в Інтернеті: <https://universum.lviv.ua>